

Возстаньте же, сыны Балканы!
Скорь сабли на голо!
Померкни мясецъ Отомана
И въ тути скрой свое чело!

Возстаньте! наше дѣло право!
Да развернется брани стягъ,
Да будетъ всѣмъ славянамъ слава,
Да сгинеть нашъ исконный врагъ!

Н. Вергъ.

7. Стихотворението „Кждѣ си, вѣрна ти любовь народна“ прѣпечатвамъ отъ „Свѣтлина“ год. IX, кн. III, с. 3 и Сб. Зора 167—168. Писаното отъ г-нъ проф. А. Теодоровъ, втората („Кждѣ си, вѣрна ти любовь народна?“) е по умѣло съставена отъ Добри Чинтуловъ по грѣцки оригиналъ“ (Бълг. литература 1907 с. 125), споредъ неговото признание не се отнасяло до текста, а до мелодията на пѣсенъта. Послѣднитѣ двѣ строфи въ този видъ въ който сѫ дадени отъ Грекова сигурно не сочатъ първоначалната редакция.

8. „... Така напримѣръ, пише Чакъровъ, ние намираме (въ една отъ тетрадкитѣ на М. П. Икономовъ) на 98 стр. 2 й и 3 й куплети отъ извѣстното Чинтулово стихотворение „Българи юнаци“, а защото знаемъ това стихотворение на изустъ, то го възстановяваме тукъ цѣлото“. Възстановеното стихотворение, обаче, отстъпва по поетична стойност на първите печатани Чинтулови стихотворения и сигурно не е първоначална редакция. Тукъ го прѣпечатвамъ отъ сп. Свѣтлина кн. III с. 4.

9. „Нѣкои си лица ни увѣряватъ, пише Чакъровъ, че стихотворенията: „Българио, мила майко“, „Лѣтна нощъ се прѣвалияна“ и пр. сѫ били трудъ на Чинтулова“ (Свѣтлина кн. III, с. 4). А г-нъ Петъръ Ивановъ, въ отговоръ на едно мое писмо, ми пише: „За пѣсните: „Лѣтна нощъ се прѣвалива“, „Българио, мила майко“, както и за пѣсенъта „Кждѣ си вѣрна ти любовь народна“ и азъ съмъ слушалъ, че сѫ Чинтулови творби“. Възъ основа на тия посочвания и поради увѣренията на стари сливенци, азъ приемамъ тия пѣсни за Чинтулови. Понеже неможахъ да намѣря по чиста редакция на стихотворението „Българио, мила майко“, азъ го прѣпечатвамъ съ незначителни поправки отъ „Войнишка пѣспопойка“, София 1897 г., стр.